



Vaiko augimui ir vystymuisi yra svarbu supažindinti jį su aplink supančia gyvybe. Vienas iš būdų tai padaryti – įsigyti naminį gyvūnėlį (pvz., šunį). Tačiau svarbu apsvarstyti visus „už“ ir „prieš“ augintinio laikymą.

Šunys yra naudingi vaikui, nes:

- vaikas, užaugęs kartu su šunimi ar kitu naminiu gyvūnu, yra labiau empatiškas draugams ir artimiesiems;
- augintinis padeda vaikams ugdyti meilę, dvasinį atvirumą, atsakomybę, pareigos jausmą, įgyti pasitikėjimo savimi, autonomijos;
- keturkojis skatina fizinį aktyvumą, gerina psichinę sveikatą bei mažina psichinių sutrikimų pavojų.

Dauguma tėvų baiminasi dėl vaiko saugumo – kyla grėsmė vaikui būti apkandžiotam. Privalomojo sveikatos draudimo informacinės sistemos SVEIDRA duomenimis, 2010 metais dėl šunų įkandimų į asmens sveikatos priežiūros įstaigas kreipėsi 1 010 asmenų. Trečdalį jų sudarė vaikai iki 18 metų amžiaus. 2011 metais dėl šunų įkandimų į asmens sveikatos priežiūros įstaigas kreipėsi 1 070 asmenų. Iš jų beveik pusė buvo vaikai. Dažniausiai nukentėję vaikai iki 9 metų amžiaus. Vaikai yra itin pažeidžiama grupė dėl savo ūgio. Kadangi jų veidas yra šuns snukio lygyje, todėl dažnai jiems įkanda į veidą ar kaklą.

Pasaulio sveikatos organizacija (PSO, 2008) skelbia, kad šunys įkanda esant tokioms aplinkybėms:

Aplinkybė	Nukentėjusiųjų dalis
Žaidimas su šunimi ar buvimas šalia	28 %
Praėjimas pro šunį	14 %
Šuns glostymas	10 %
Šuns maitinimas	8 %
Pravažiavimas pro šunį (dviračiu)	4 %
Trukdymas šuniui maitintis	4 %
Šuns išgąsdinimas	2 %
Šuns traukimas už uodegos	2 %
Įsikišimas, kai du šunys konfliktuoja	2 %
Nežinomos aplinkybės	26 %

KAD VAIKAI IŠVENGTŲ SUŽALOJIMŲ, SVARBU ATMINTI:

- Dauguma vaikų neskiria šuns nuotaiką išreiškiančių kūno ženklų, todėl negali atskirti, kada šuo yra draugiškas, o kada agresyvus (pvz., šuo šiepdamas dantis rodo savo agresiją, o vaikas tai gali suprasti kaip šypsena), todėl nepalikite vaiko, ypač mažo, kartu su šunimi be priežiūros.
- Mokykite vaikus, kad negalima artintis prie svetimų šunų.
- Mokykite vaikus, kad negalima erzinti šunų.
- Nepatikėkite vaikui šuns priežiūros (neleiskite vienam jo vedžioti viešose vietose, maitinti ir kt.).
- Vedžiodami šunį, nepamirškite laikytis gyvūnų laikymo mieste taisyklių, kurias nustato miesto savivaldybė.

Siekdami išvengti šuns įkandimo, vadovaukimės šiais patarimais:

Šuns savybė	Patarimas
Šuo uosto daiktus, nes taip bendrauja.	Prieš glostydami šunį, leiskite jam Jus apuostyti.
Šunims patinka vyti judančius objektus.	Pamokykite vaiką nebėgti nuo šuns.
Šunys bėga greičiau nei žmonės.	Vaikas neturėtų lenktyniauti su šunimi.
Šaukimas gali paskatinti agresyvų šuns elgesį.	Vaikas turi išlikti ramus, jei šuo artinasi.
Šunys gali laikyti kūdikius, ypač naujus šeimos narius, įsibrovėliais ar žemesnio rango individais.	Kūdikiams ir vaikams neturėtų apkabinti ar bučiuoti šuns.
Akių kontaktą šuo gali suprasti kaip agresijos demonstravimą.	Pasakykite vaikui vengti akių kontakto su šunimi.
Šunys linkę kąsti į galūnes, veidą ar kaklą.	Jei šuo puola, vaikas turi išlikti ramus, rankomis užsidengti kaklą ir veidą.
Gulėjimas ant žemės šunis provokuoja pulti.	Reikia atsistoti. O jei begulint užpuolė šuo, veidą reikia laikyti nukreiptą į žemę, rankomis užsidengti ausis ir stengtis nejudėti.
Tarpusavyje kovojantys šunys kanda į bet ką, kas yra arti.	Vaikas neturi bandyti sustabdyti besipešančių šunų.

Jei nežadate šuns veisti, reikėtų jį iškastruoti – taip gyvūnas taps mažiau agresyvus. Būtina šunį užimti tiek fiziškai, kad jis savo energijos nenukreiptų netinkama linkme. Ir, žinoma, prieš įsigydami šunį pasidomėkite, kurios veislės labiau sutaria su vaikais.

Svarbiausias veiksnys, lemiantis, ar šuo agresyvus, yra ne jo veislė, o auklėjimas. Svarbu šuniui išugdyti pagarbą šeiminiui, tačiau nereiškia, kad šuo turi bijoti žmogaus. Lygiai taip pat svarbu žmogui jausti pagarbą augintiniui ir jo poreikiams (miegui, maitinimuisi). Pastebėję šuns agresiją, to neignorokite. Kaip auklėti šunį, Jums patars gyvūnų elgesio specialistai.

KAŲ DARYTI ĮKANDUS ŠUNIUI?

Jei šuns įkandimas yra gilus, gausiai kraujuoja, reikėtų užspausti kraujuojančią vietą ir kviesti medikus. Jei įkandimas nėra gilus, žaizdą rekomenduojama gerai išplauti, esant galimybei dezinfekuoti žaizdų dezinfekcijai tinkamomis priemonėmis. Visais atvejais būtina kreiptis į medikus. Pasakykite jiems, ar įkando pažįstamas šuo, ar svetimas ir, jei žinote, ar šuo buvo skiepytas nuo infekcinių ligų.

Gyvūnų įkandimai gyja ilgai, gali likti randų, kilti infekcijų. Pasiutligė yra pavojingiausia virusinė infekcinė liga, kuria galima susirgti po įkandimo. Taip pat yra rizika užsikrėsti stablige, nes žaizdos dažniausia būna užterštos.



ŠUO JŪSŲ NAMUOSE

Nemažai daliai tėvelių kyla abejonių dėl švaros namuose – įsigijus augintinį baiminamasi, kad jis į namus neš purvą, kad gali užkrėsti vaiką įvairiomis infekcinėmis ligomis, tačiau ši baimė yra nepagrįsta, jei augintinis tinkamai prižiūrimas. Nustatyta, kad maži vaikai, turėję nuolatinį kontaktą su šunimi, rečiau serga įvairiomis infekcijomis ir rečiau vartoja antibiotikus.

Vis dėlto auginant šunį reikėtų nevalgyti su juo iš tų pačių indų. Reikėtų gyvūną gydyti nuo helmintų, periodiškai skiepyti. Rūpinkitės augintinių švara ir neleiskite vaikams žaisti su sergančiais gyvūnais. Nesijaudinkite, kad šuo gali užkrėsti vaiką mikroorganizmais – šiuo požiūriu pavojingesni yra žmonės. Tiesiog paaiškinkite vaikui, kad reikia dažniau plautis rankas.

Laikantis šių patarimų nereiks baimintis, kad šuo gali pakenkti Jūsų vaikui ir augintinis galės tapti geriausiu jo draugu.

www.kinologija.lt nuotraukos



VAIKAS IR ŠUO NAMUOSE

